

De vet at V-Haag konvensjonen art. 11 pålegger en neutral makt som på sitt område mottar tropper fra de krigførende armeer å intetnære dem.

De vet at Sveriges statsminister Hansson den 7. juli 1940 erklarte at fiendtligheten mellom Tyskland og Norge var opphørt.

De vet at de norske tropper i Sverige ble sendt tilbake til Norge, og at tyskerne løslot norske krigsfanger.

De vet at Norges mest ansette jurist på det folkerettslige område i 1940, fhv. regjeringsadvokat Kristen Johannsen i juni 1940 erklarte at enhver norsk borger lovmessig kunne inngå kontrakter med okkupasjonsmakten.

De vet at stortingets folkerettsspecialist, h.r. adv. Harald Holthe den 6. august 1940 skrev i "Dagsposten" at krigen opphørte den 8de juni 1940 da våpnene ble nedlagt.

De vet at det er farlig å komme innpå disse ting idag. Hverken myndighetene eller de titusener som er siktet for landssvik ønsker at Norges vilkår og berettigede krav skal skades ved fredskonferansen.

De vet at et spørsmål er om Norge deltok i krigen etter at våpnene var nedlagt i folkerettens forstand - dermed behøver ikke staten Norge i strafferettslig forstand, i prg. 86's mening å ha deltatt.

De vet at titusener av landssvikere mener at krigen var slutt og trodde å gavne Norges sak ved å gå inn i NS.

De vet at tusener av Nordmenn ikke vilde gi sitt liv på slagmarken i Russland for å opnå den tort å bli stemplet som en der vil forråde sitt land.

De vet at høyesterett i 1945 erklarte at medlemskap i NS var landssvik.

De vet at denne dom ble avsagt under dissens.

De vet at 4 av dommerne mente at selve medlemskapet i NS ikke var straffbart, mens 7 mente det var.

De vet at 2 dommere mente at medlemskap i hirden ikke var straffbart, mens 9 mente det var.

De vet at landssvikanordningen bygger på straffelovens prg. 86, og gir adgang til en mildere straff end den.

De vet at medlemskapet ansees straffbart fra 8de april 1940.

De vet at justitiarius Berg selv har erklært, at han var i god tro da han takket Quisling for den ansvarsfølelse og det fedrelandssinn denne pany hadde vist ved å tre tilbake den 15. april 1940. Se Schjelderup, s. 51.

De vet at private personer som ikke slik som Berg var i brennpunktet, med rette kunne gå ut fra et Quislings opptreden, tross alt, var i orden når selv Berg var i god tro.

De vet at Berg den 17. april 1940 i høyesterettsplenum erklarte at det var oppnådd legale tilstander. Se Schjelderup s. 54.

De vet at det av høyesterett oppnevnte administrasjonsråd gjorde den største av alle landsforredere til Memobiliseringssjef i april 1940, og det mens krigen ennå pågikk i Norge med konge og regjering i spissen.

De vet at dette ikke var noe tysk krav, kun en tysk ide. Se side 57

De vet at stortingets presidentskap i sept. 1940 erklarte at det ved undersøkelser i partigruppene var konstatert at det var samstemmen de viljer til samarbeid med tyskerne, og de landssvikernes som etta planen skulde sitte i Riksrådet. Se s. 169.

De vet at det er vanskelig for mange å forstå idag at det var straffbart å gå inn i NS, når slike ting er almindelig kjent.

De vet at forsvarsadvokatene skremmer de tiltalte fra sans og samling og fremhever at de risikerer en straffeforhøyelse, hvis slike ting nevnes fordi retten tirres.

De vet domstolen idag erklærer at det var klart for enhver at det fra 25. sept. 1940 ikke skulde være noe samarbeid med tyskerne.

De vet at 3 av de kommissariske stateråder som ble utnevnt den sept. ikke var NS, og at således fienden tross alt arbeidet sammen med folk som ikke sto i partiet.

De vet at Paal Berg sommeren 1940 tenkte på å slutte fred med Tyskland. Se Schelderup s. 124.

De vet hva resultatet vilde ha vært idag sikkert tyskerne ikke hadde avvist denne følger.

De vet at straffelovens prg. 250 sier at er en ærekrenkelse fremkalt av den fornærmede selv ved utilbørlig adferd og gjengjeldt med en legems-krenkelse kan straff bortfalle.

De vet at noen unge menn i 1940 følte seg ærekrenket ved å se NS folk holde møte, og dro til dem.

De vet at disse unge menn først fikk betinget fengsel fordi de hadde drøtt til NS folkene, men at Høyesterett den 25. oktober 1940 idømte dem ubetinget fengsel til tross for at de før var utstraffet. Se rettsdømmende for 1940.

De vet at man føler seg ærekrenket ved å se landssvikere holde møte, og den omgang disse fikk skulde jo være i orden.

De vet at det hadde vært høyesteretts plikt etter prg. 250 å finne disse unge menn, isteden skjerper de eenstemmig, ~~utdømmen~~ 5 dommere, straffen.

De vet at Høyesterett etter dette ikke kan ha ansett medlemskap i NS som en forbrytelse etter straffeloven eller landssvikanordningen.

De vet at det sies at rettsamfundet er gjenopprettet.

De vet at det etter dette vil bli historiens som at medlemskap ikke var straffbart i 1940, men først i 1945, spørsmålet om tilbakevirkende kraft og daglige justismord vil bli det befridde Norges grunnvold.

De vet at nuværende fylkesmann Blatou var ekspedisjonsjef i Justisdepartementet i 1940.

De vet at han den 3. desember 1940 sendte ut et rundskriv til alle landets fylkesmenn, hvori han på en forespørsel fra dommerforeningen erklærer at dommer-eden ikke kommer i strid med det løfte et medlem av NS må avgi, og at ikke engang straffelovens prg. 330, i ledd rammer forholdet.

De vet at denne paragraf er en forsølsesparagraf, og at det selv sagt hadde vært hans embetsplikt å si fra hvis paragraf 86, en forbrytelsesparagraf rammet medlemskapet.

De vet at visse myndigheter har en plikt å påse at forbrytelser ikke begås.

De vet at dette særlig gjelder påtalemyndighet, departementer.

De vet at Høyesterett i 1940 var den eneste av statsmaktene som var igjen i landet og var i tjeneste.

De vet at straffelovens prg. 139 under straffansvar pålegger myndigheter å hindre at bl.a. straffelovens prg. 86 overtres.

De vet at i 1940 skjulte de som var med regjeringen de andre ut for forredere.

De vet at ingen av våre myndigheter ^{i 1940} ropte ut at NS medlemskap var landssvik.

De vet at dommerforeningen hverken kunne frarå eller tilrå sine medlemmer å gå inn i NS.

De vet at disse selv sagt måtte frarå dette hvis det var landssvik.

De vet nu at en rekke av myndighetene, som jo erklærer at de under hele okkupasjonen var uredde, aldrig har sagt fra at prg. 86 rammer medlemskapet, og følgelig har de selv forbrutt seg mot prg. 139. Se Kjørschows kommentar til straffeloven.

De vet nu at 4 dommere i 1945 ikke anså medlemskap i NS for straffbart.

De vet hvordan 5 dommere så sent som 25. oktober så 1940 så på forholdet.

De vet at justitiarius Berg erklærte at det var legale tilstander etterat Quisling var blitt demobiliseringssjef.

De vet at prg. 86 i alle fall er gitt en annen fortolkning i 1945 enn i 1940, om man ikke strengt tatt kanskje kan si at den er gitt tilbakevirkende kraft.

De vet nu hvorledes landets ledende menn i domstoler og departement så på spørsmålet i 1940.

De vet at mellom 50 og 100 NS ble likvidert under krigen.

De vet at flere hundrede har tatt livet av seg, før arrestasjonene i 1945 og senere i fengsel.

De vet at lagmannsrettene har avsagt mellom 40 og 50 dødsdommer.

De vet at hundretusener rammes av det politiske rettsoppgjør direkte eller indirekte.

De vet at det økonomiske oppgjør nærmest faller i fisk fordi det rammer ikke-medlemmer. De vet at De kan rakkes til ved å skrive.

Vi vet at De er uredd og vil kjempe for mildhet.

Vi vet at forholdene i 1940 er gransket og oversendt Stortinget.

Vi vet at sogneprest Carlsen i sin bok "Kirkefronten i Norge", side 132, forteller at Hygen og Hallesby så sent som den 25. august 1942 gikk til Gestapo og erklærte seg villig til å anerkjenne Qusilingstyret på visse betingelser.

Vi vet at hvis dette utkast som ble forelagt Gestapo var blitt akseptert måtte disse to herrer ha fått en rekke ubehagelige spørsmål å besvare fra domstolenes side.

Vi vet at Hallesby isåfall ikke ville sittet i Granskningskomiteen.

Vi vet at denne komite har latt en rekke av de ledende tyskere reise tilbake til Tyskland.

Vi vet at mange av de ledende menn på tysk hold ikke er avhørt.

Vi vet at mange av dem husker svært godt det som hendte i 1940.

Vi vet at mange av dem kjenner svært godt til fremtredende nordmenns handlinger i 1940.

Vi vet at svært mange av dem kjenner til norske angivere som ikke er medlem av NS.

Vi vet at disse tyskere privat har hjulpet mange ikke-medlemmer.

Vi vet at det har hersket et nærmest hjertelig forhold i private middager hos forskjellige fremtredende tyskere, mellom disse og gode nordmenn.

Vi vet at ledende tyskere er forbauset over at ledende folk i rettsoppgjøret har det mot å delta deri i betraktning av disses holdning under okkupasjonen.

Vi vet at tyskerne tror å få mildere behandling hvis de tier med det de vet.

Vi vet at de fleste av dem en gang kommer tilbake til Tyskland.

Vi vet at mange av de nordmenn som idag er isfront blir til silke så snart bevisene for deres egen holdning, handling og unnlattelse under okkupasjonen blir kjent.

Vi vet at rettsoppgjøret er en landsulykke.

Vi vet at fler og fler vil bli tilsmusset etter som tiden går.

Vi vet hvordan Gerhard Holm ble stoppet da denne advokat strakte en forsonende hånd frem.

Vi vet hvordan sogneprest Ljostveit ble tilbakevist.

Vi vet hvordan Marta Steinsvik er ute og kjører.

Vi vet at Major Sagen vil komme i hardt vær hvis han ikke tier.

Vi vet at den nuværende regjering er en tro kopi av Nygåardsvold-regjeringen. Vi vet det.

Vi vet at dennes disposisjoner med tiden vil bli klarlagt.

Vi vet at Norge er det eneste land hvor det ikke er gitt amnesti. for andre end de som ikke var medlemmer av NS. Mot disse aksjoneres det nemlig ikke, selv om de har gjort nøyaktig samme handling som NS folk.

Vi vet at det er sorg i usigelig mange hjem.

Vi vet at Sagen har skrevet kraftige ting.

Vi håper at dette vil kunne gi ham nye impulser.